

Vestergaard Poulsen og Aksel Larsen). Betænkning (B. sp. 409) afgivet $\frac{5}{3}$. 2. beh. $\frac{8}{3}$ (F. sp. 3831 og 3905). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillæggsbetænkning (B. sp. 449) afgivet $\frac{8}{3}$. 3. beh. $\frac{12}{3}$ (F. sp. 4020). *Loven stadfæstet 16. marts 1963.* (Lovt. nr. 81).

Ved loven, der træder i stedet for lov nr. 135 af 25. maj 1956 om indsende med priser, gives der *monopoltilsynet mulighed for på eget initiativ at foretage undersøgelser af pris- og avanceforholdene* på områder, hvor tilsynet finder, at der er behov for en offentlig redegørelse for prisdannelsen, mens sådanne undersøgelser efter den hidtil gældende lov kun kunne foretages efter anmodning fra forbruger-, producent- eller handelsorganisationer. Forinden der gives offentligheden meddelelse om resultatet af en sådan undersøgelse, skal tilsynet dog give de pågældende organisationer eller enkeltvirksomheder lejlighed til at udtale sig herom (§ 1).

I lovens § 2 er der derefter indsat en bemyndigelse for monopoltilsynet til samtidig med iværksættelse af en prisundersøgelse for perioder af indtil 3 måneder ad gangen at *bestemme, at der for bestemte varers eller branchers vedkommende ikke uden tilsynets samtykke må beregnes højere priser eller avancer end de af de pågældende virksomheder på en bestemt dato beregnede.* Ligeledes gives der monopoltilsynet en hjemmel til at fastsætte *højestepriser og -avancer* eller offentliggøre *retningsgivende priser*, såfremt en undersøgelse af pris- og avanceforholdene viser, at der inden for det pågældende område forekommer urimelige priser. I et særligt stykke fastsættes derefter kriterier for, hvilke omkostninger der ved monopoltilsynets fastsættelse af maksimalpriser og -avancer tillades indregnet i priserne, og der gives — for at modvirke lønglidning — særlige bestemmelser om, hvilke lønomkostninger der kan indregnes.

I §§ 3 og 4 er der fastsat bestemmelser om *monopoltilsynets adgang til at fastsætte regler om fakturering, prisskiltning og mængdeangivelse m. v.*

Loven, der gennemførtes som et led i helhedsløsningen og under behandlingen i folketinget undergik en række ændringer, blev ved 3. behandling vedtaget med 100 stemmer (S, RV og SF samt Mikael